

NOOIT
NOOIT

Nooit kinderen willen, geen contact meer met je vader, niet af kunnen vallen, of nooit meer terug naar Nederland of naar je ex: deze vrouwen zeiden ooit 'nooit' en kwamen daar later toch op terug.

Interviews: **RENÉE LAMBOO-KOOLJ**. Fotografie: **BERNICE VAN WISSEN**

Jennifer wilde GEEN CONTACT MET HAAR VADER

Jennifer Elders (41) sprak haar vader 29 jaar lang niet. Zonder hem was ze prima af. Tot het drie jaar geleden begon te kriebelen.

“Tien minuten rijden van de camping waar wij verbleven, was het huis van mijn vader. Ik was er nog nooit geweest. Hij woonde er met zijn nieuwe vrouw, dat wist ik wel. Vanmiddag om twaalf uur zou ik hem daar voor het eerst in 29 jaar weer spreken. Iets wat ik nooit meer had verwacht. Maar eerst ging ik hardlopen met een jeugdvriendin. Even mijn gedachten verzetten. Voor het eerst in mijn leven liep ik zestien kilometer achter elkaar. Overwinning nummer één van die dag. Ik was laat, kleepte me razendsnel om en deed wat make-up op. Een vriendin paste op de kinderen, terwijl mijn man en ik naar mijn vaders huis reden. Twijfel voelde ik tijdens dat ritje niet meer. Daarvoor had ik er lang genoeg over nagedacht. Maar ergens zat nog die angst voor mijn vader. De angst die ik sinds mijn kindertijd voor hem had ontwikkeld.”

Onaangekondigd op het schoolplein

“Ik was negen jaar toen mijn ouders uit elkaar gingen. Mijn vader was een religieus man en kon een scheiding niet accepteren. Het lukte hem niet zijn verdriet te uiten. Ik zag vooral woede en ruzie. In mijn ogen werd mijn vader daardoor een wrede man, met wie ik niets te maken wilde hebben. Ik weigerde nog langer bij hem op bezoek te gaan. Iets wat hem nog machtelozer en dus bozer maakte. Hij wilde mij wel zien en dus dook hij onaangekondigd op. Wanneer ik op school was, stond hij bij het schoolplein. Of hij wachtte me op wanneer ik naar school fietste. Hij miste me, wilde zijn dochter zien, maar ik werd er doodsbang van. Als klein kind rende ik gillend weg, later werd ik boos op hem. Bijvoorbeeld toen hij opeens aan de kassa stond bij de Hema, waar ik mijn eerste bijbaantje had. Ik was twee weken eerder zeventien jaar geworden en hij legde bij wijze van cadeau een briefje van 25 gulden op de toonbank. Wat moest ik hiermee? ‘Ga weg!’, zei ik tegen hem. ‘En neem je geld mee!’”

Koosnaampje

“Al die jaren miste ik mijn vader niet. Dat hij kaartjes bleef sturen, veranderde daar

niets aan. Wel kon ik jaloers zijn wanneer ik bij vrienden zag dat gescheiden ouders naast elkaar op de bank zaten tijdens een verjaardag. Het kon dus wel. Maar niet met mijn vader, daar was ik van overtuigd. Hij hield niet genoeg van mij om zich over zijn woede heen te zetten, concludeerde ik voor mezelf. Dat deed natuurlijk pijn, al was het voor mij een gesloten boek. Dat veranderde ruim drie jaar geleden. Waardoor ik nieuwsgierig werd, weet ik niet precies. Misschien werd ik zelf milder, kon ik me als moeder van twee beter inleven in een vader die zijn dochter niet meer zag en zijn kleinkinderen niet eens kende. Ik was ook bang dat ik spijt zou krijgen als ik nu niets zou doen. Dat hij bijvoorbeeld zou overlijden zonder dat ik de kans had gegrepen hem nog een keer te zien. In de maanden dat ik hierover nadacht, stelde ik in mijn hoofd allerlei voorwaarden aan ons contact. Ik wilde niet over vroeger

*“We hebben veel
gepraat, ik begrijp
hem nu beter en
hij mij”*

praten, niet over het geloof en niet over mijn moeder. Daarmee probeerde ik de controle te houden. Maar toen mijn man en ik op die bewuste zondagmiddag zijn straat in kwamen rijden, was ik het allemaal vergeten. Hij stond achter het raam op me te wachten. Hij deed de deur open en ik voelde meteen: ik ben van hem. Hij omhelsde me. Het voelde warm. Zijn vrouw gaf me drie kussen en vroeg: ‘Dus jij bent Jef?’ Zo had niemand me 29 jaar lang genoemd. Het was mijn vaders koosnaampje. In de woonkamer brandde de open haard, er was taart en lekkere broodjes uit de oven. We praatten twee uur lang, bekeken foto’s en haalden herinneringen op. Ik vertelde dat ik die ochtend had hardgelopen met Carolien. Die kende hij nog wel, ze was mijn beste vriendinnetje van de basisschool.

Hij vond het geweldig om te horen dat we nog steeds contact hadden. Opeens werd ik overvallen door een huilbui. Wat de aanleiding was, weet ik niet, maar alles kwam eruit. Mijn vader trok me op schoot en als een klein kind heb ik bij hem uitgehuild. Opeens herinnerde ik me hoe hij me vroeger knuffelde. Hij was verre van een ideale vader, maar hij kon me heel goed troosten en vasthouden, zoals hij nu weer deed.”

Meer zelfinzicht

“Twee dagen later kwam mijn vader langs op de camping. Hij bracht mosselen mee voor het hele gezin. Mijn dochters kregen de ene vraag na de andere op zich afgevuurd. Waar zit je op school? Hoe oud ben je? Wat zijn je hobby’s? Hij leek haast te hebben, alsof hij wilde inhalen wat hij had gemist. Mijn oudste dochter liet haar rapport zien en kreeg daar van hem veel te veel geld voor. Wist hij veel. De onrust van dat inhalen is er inmiddels een beetje af. Hij hoort er nu bij, dat weet hij, en ook dat dat zo blijft. Mijn vader kan nog wel soms net zo rechtlijnig zijn als vroeger. Maar omdat ik volwassen ben en niet meer afhankelijk van hem ben, kan ik er makkelijker mee omgaan. We hebben lange gesprekken gehad over vroeger. Ik begrijp hem nu beter. Hij was een wanhopige en wat onhandige vader. Een vader die werd afgewezen door zijn eigen kind. Ik had nooit kunnen denken dat ons contact zo’n verrijking van mijn leven zou zijn. Het geeft me meer inzicht in wie ik zelf ben, waardoor ik mezelf beter kan accepteren. Uiteindelijk ben ik toch een product van mijn moeder én mijn vader.”

PS

Zo’n 35% van alle huwelijken in Nederland eindigt in een scheiding. Van de betrokken kinderen blijft ruim driekwart nadien bij hun moeder wonen. Een op de vijf gescheiden vaders heeft geen contact meer met zijn kind of kinderen.

**“ALS EEN KLEIN
KIND HEB IK
BIJ HEM
UITGEHULD”**

STYLING: RONALD HUISINGA. HAAR EN MAKE-UP: WILMA SCHOLTE. M.M.V. BRABANTS LEDEWARENHUIS, CLASSICS, ALBERT NOLTEN, STILL.S, H&M, REPEAT, LADY AFRICA